

hed til at stemme. Allevegne hedder det — foruden alle de Steder, jeg har nævnt, er det Samme stet paa en Mængde andre Steder, som jeg nu ikke har optegnet — i selve Udskifterne af Valgprotokollerne, at der var sat en saadan Frist. Jeg vil tilføje, at man ogsaa altid tidligere her i Thinget har fundet det ganske rigtigt, at en saadan Frist blev given. Jeg erindrer f. Ex. nu, at det om Valget i Maribo Amts 1ste Valgkreds 1861 — jeg bemærker udtrykkelig, at det var før den nye Valglov, hvorfor jeg ikke tilføjer det nogen afgjørende Betydning, men jeg anfører det af en Grund, jeg strax skal sige — i den afgivne Betænkning hedder, at de enkelte Valglister bør holdes aabne, indtil Formanden efter modtagen Meddelelse fra de enkelte Listers Hørere om, at ikke flere Valgere formenes at være tilstede, fra Valgtribunen opfordrer dem, der endnu ikke have afgivet deres Stemme, til at gjøre dette, med Tilfjendegivelse af, at Listerne allerede nu efter en kort nærmere angiven Frist ville blive sluttet. Det har altsaa allerede dengang været en almindelig Fremgangsmaade, og under Forhandlingen af Valgloven fandtes det i og for sig at være noget Naturligt og Selvforsaaeligt. Udkastet til Valgloven, saaledes som det forelaa fra Regeringen og ogsaa kom hertil fra Landstinget, indeholdt den Regel, at naar Formanden havde modtaget Underretning fra de enkelte Listers Hørere, skulde han tilfjendegive Forsamlingen, at Afstemningen vilde blive sluttet efter Forløbet af $\frac{1}{2}$ Time, naar der ikke var flere Valgere, der vilde stemme. Udkastet indeholdt altsaa den Bestemmelse, at Afstemningen vilde blive sluttet efter Forløbet af $\frac{1}{2}$ Time. Da dette Lovforslag kom herind i Folkethinget, udtalte et æret Medlem, der tog meget virksom Del i Forhandlingerne om Valglovsforslaget, nemlig det ærede Medlem fra Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen), sig meget anerkjendende om denne Bestemmelse. Han sagde nemlig derom — hans Uttringer findes i Folkethingstidenden for 1866—67 Sp. 5146 —: „Saasnart de“ — nemlig Listerne — „ere samlede, indtræder det, der er bestemt i Paragrafens 2det Stykke, nemlig, at Formanden skal bejendtgjøre for Valgforsamlingen, at Afstemningen vil blive sluttet ved alle Lister efter Forløbet af $\frac{1}{2}$ Time. Denne Bestemmelse anser jeg for overmaade heldig; men jeg tror dog, det vilde være rigtigere at forandre „ $\frac{1}{2}$ Time“ til „et Kvarter“. Sidstil har der ikke været nogen saadan fast Bestemmelse om, hvor længe Formanden kunde opsætte fuldstændig at slutte Afstemningen o. s. v.“, og det ærede Medlem tilføiede, at Mangelen af en saadan Bestemmelse havde ført til Ulemper, idet Formanden da ofte, gjentagne Gange, havde gjentaget Opfordringen og paa den Maade havde kunnet trække Valget ud. Det ærede Medlem sagde imidlertid: „Jeg antager imidlertid, at man bør forandre „ $\frac{1}{2}$ Time“

til „et Kvarter“. Det er altsaa klart, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds ansaa det for en overmaade heldig Bestemmelse, hvis „ $\frac{1}{2}$ Time“ blev forandret til „et Kvarter“. Nu er det vel saa, at da det ærede Medlem derefter stillede Forslag om en Forandring i Udkastet, saa affattede han det ikke saaledes, at der kom til at staa „et Kvarter“; han affattede det ganske vist omtrent saaledes, som det nu staa i Valgloven; men det er aabenbart, at det ærede Medlem dengang ikke tænkte sig, at der var nogen væsentlig Forskjel mellem det, som han foreslog, og det, som han ved 1ste Behandling antydede vilde være en overmaade heldig Bestemmelse. Han udtaler sig nemlig kun i Almindelighed om, at det Forslag, han har stillet, tilføjer at afhjælpe en Ulempe, som oftere har mødt os, idet han Sp. 7141 siger: „Det er aabenbart Meningen, at alle Protokoller skulle holdes aabne lige længe og sluttet til samme Tid, men det kan ikke være muligt for Formanden at iagttage dette, medmindre man, naar der ikke er flere Valgere tilstede ved Protokollen, og der heller ikke efter Paaraab indfinder sig flere, kan gaa hen til Sovevalgstedet, og Formanden da, naar han har faaet samtlige Protokoller, kan stille Opfordring til Enhver, der ikke har stemt, om endnu at melde sig.“ Det ærede Medlem accentuerede aldeles ikke, at der skulde være nogen væsentlig Forskjel mellem det, han foreslog, hvad der blev vedtaget, og det, han tidligere havde anbefalet, nemlig at sætte et Kvarters Frist. Jeg maa tilstaa, at jeg heller ikke kan se rettere, end at der i Virkeligheden ikke kan gjøres nogen væsentlig Indvending mod en saadan Ansættelse af et Kvarters Frist. Det er aabenbart, at denne Bestemmelse i Valgloven om, at Formanden skal opfordre de Tilstedeværende, som endnu ikke have stemt, til nu at gjøre det, maa forstås saaledes, at Formanden ikke kan slutte af umiddelbart efter, at han har stillet denne Opfordring. Det Hele vil nemlig blive fuldstændig illusorisk, naar han kunde rette en saadan Opfordring og derpaa piebliffelig slutte af; Meningen maa jo fornuftigvis naturlig være den, at han efter at have rettet en saadan Opfordring, skal vente en passende

Rettelser.

- Sp. 2592, Lin. 8 f. o.: „Svindfolk“ læs: „Svinder“.
 — — Lin. 10 f. o.: „Juni 1828“ læs: „Juli 1728“.
 — — Lin. 12 f. o.: „23de Marts 1841“ læs: „24de Marts 1741“.
 — — Lin. 21 f. o.: „Eital“ læs: „Ental“.
 — 2593, Lin. 8 f. n.: „virkelig Fond af adel“ læs: „virkelig, sand og adel“.
 — 2667, Lin. 3 f. n.: „600,000“ læs: „300,000“.
 — 2669, Lin. 8 f. n.: „600,000“ læs: „300,000“.